

Posel na Sejm
Rzeczypospolitej Polskiej
Przemyslaw Wipler

Warszawa, dnia 15 czerwca 2026 r.

Przemyslaw Wipler

Posel na Sejm RP

PESEL: [REDACTED]

ul. Nowogrodzka 6A/32

00-513 Warszawa

E-Mail: przemyslaw.wipler@sejm.pl

Prokuratura Okręgowa w Warszawie

ul. Chocimska 28

00-791 Warszawa

ZAWIADOMIENIE O PODEJRZENIU

POPELNIENIA PRZESTĘPSTWA

WRAZ Z WNIOSKIEM O WSZCZĘCIE POSTĘPOWANIA PRZYGOTOWAWCZEGO

ORAZ WNIOSKIEM O ZABEZPIECZENIE DOWODÓW

Działając w imieniu własnym, na podstawie art. 304 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. — Kodeks postępowania karnego (t.j. Dz.U. z 2026 r. poz. 490 ze zm., dalej: „k.p.k.”), składam niniejszym zawiadomienie o uzasadnionym podejrzeniu popełnienia przestępstwa z art. 231 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. — Kodeks karny (t.j. Dz.U. z 2025 r. poz. 383 ze zm., dalej: „k.k.”) przez:

Monikę Horną-Cieślak — Rzecznika Praw Dziecka, funkcjonariusza publicznego w rozumieniu art. 115 § 13 k.k.,

polegającego na tym, że w bliżej nieustalonych dniach lipca 2025 r. oraz marca 2026 r., w związku ze sporządzeniem i skierowaniem przez Biuro Rzecznika Praw Dziecka oficjalnej korespondencji do właścicieli Lodziarni Pod Dębem w Pszczynie dotyczącej prywatnej

inicjatywy polegającej na nieodpłatnym nagradzaniu uczniów posiadających świadectwo z wyróżnieniem, mogła przekroczyć przysługujące jej uprawnienia lub nie dopełnić obowiązku działania wyłącznie na podstawie i w granicach prawa, poprzez podjęcie formalnych czynności urzędowych wobec legalnej, prywatnej i dobrowolnej inicjatywy społecznej, pomimo braku dostatecznie wykazanej ustawowej podstawy do ingerowania przez Rzecznika Praw Dziecka w tego rodzaju formy wyróżniania osiągnięć edukacyjnych dzieci.

Zawiadomienie dotyczy w szczególności podejrzenia, że w opisanej sprawie doszło do wykorzystania autorytetu, aparatu organizacyjnego, pracowników oraz środków publicznych Biura Rzecznika Praw Dziecka do działań niewynikających z ustawowego zakresu kompetencji tego organu, w tym poprzez prowadzenie formalnej sprawy, sporządzanie i wysyłanie oficjalnej korespondencji urzędowej oraz formułowanie stanowisk mogących wywołać skutek zniechęcający wobec legalnej prywatnej inicjatywy obywatelskiej.

Powyższe działania mogły nastąpić na szkodę interesu publicznego, polegającą w szczególności na:

1. naruszeniu konstytucyjnej zasady legalizmu, wyrażonej w art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej;
2. wykorzystaniu aparatu państwowego do działań, których ustawowa podstawa wymaga weryfikacji;
3. podważeniu zaufania obywateli do bezstronności i praworządności działania organów państwa;
4. stworzeniu precedensu polegającego na wykorzystywaniu autorytetu organu państwowego do oddziaływania na legalne inicjatywy prywatne, w sytuacji gdy brak jest wykazanego naruszenia lub zagrożenia praw dziecka;
5. zaangażowaniu środków publicznych oraz zasobów organizacyjnych Biura Rzecznika Praw Dziecka w sprawę, która mogła pozostawać poza zakresem właściwości tego organu.

Wobec powyższego wnoszę o wszczęcie postępowania przygotowawczego w sprawie ustalenia, czy opisane działania wyczerpują znamiona czynu zabronionego z art. 231 § 1 k.k., a

nastepnie o ustalenie i pociagniecie do odpowiedzialnosci karnej osob, ktore dopuscily sie czynow zabronionych.

WNIOSKI DOWODOWE

I. Wniosek o zabezpieczenie dokumentow i danych z Biura Rzecznika Praw Dziecka

Wnosze o wydanie, na podstawie art. 217 § 1, 2 i 5 k.p.k., art. 218a § 1 i 3 k.p.k., art. 219 k.p.k. oraz art. 220 k.p.k., postanowien o ządaniu od Biura Rzecznika Praw Dziecka wydania rzeczy, dokumentow i danych mogacych stanowic dowod w sprawie, w tym w szczegolnosci:

1. calosci akt sprawy prowadzonej przez Biuro Rzecznika Praw Dziecka dotyczacej prywatnej inicjatywy polegajacej na rozdawaniu lodow uczniom osiagajacym wysokie wyniki w nauce;
2. wszelkiej korespondencji wychodzacej i przychodzacej Biura Rzecznika Praw Dziecka dotyczacej tej sprawy, w tym pism z lipca 2025 r. oraz marca 2026 r.;
3. wszelkiej korespondencji wewnetrznej, w tym e-mailowej, dotyczacej podjecia, prowadzenia i zakonczenia sprawy;
4. notatek sluzbowych, dekretacji, projektow pism, adnotacji, opinii oraz innych dokumentow przygotowawczych związanych ze sprawa;
5. analiz prawnych, opinii, konsultacji lub stanowisk sporzadzonych przed podjeciem interwencji;
6. dokumentow wskazujacych podstawe prawną wszczecia i prowadzenia sprawy;
7. dokumentow wskazujacych osobe lub osoby, ktore podjely decyzje o wszczeciu sprawy;
8. dokumentow wskazujacych osobe lub osoby odpowiedzialne za przygotowanie, zatwierdzenie i wyslanie korespondencji kierowanej w tej sprawie;
9. dokumentow wskazujacych zrodlo informacji, na podstawie ktorych Biuro Rzecznika Praw Dziecka podjelo czynnosci;
10. informacji o sygnaturze sprawy, dacie jej zalozenia, dacie zakonczenia oraz liczbie osob zaangażowanych w jej prowadzenie;

11. danych informatycznych przechowywanych w systemach teleinformatycznych Biura Rzecznika Praw Dziecka dotyczących tej sprawy, w tym wiadomości e-mail, metadanych dokumentów, rejestrów kancelaryjnych oraz historii obiegu dokumentów.

II. Wniosek o przesłuchanie świadków

Wnoszę o dopuszczenie i przeprowadzenie, na podstawie art. 167 k.p.k., dowodu z przesłuchania w charakterze świadków następujących osób:

1. **Moniki Horny-Cieślak — Rzecznika Praw Dziecka** — na okoliczność przyczyn podjęcia interwencji, podstawy prawnej działań Biura Rzecznika Praw Dziecka, zakresu osobistego udziału Rzecznika w sprawie, celu wysłania korespondencji oraz skutków, jakie zamierzano osiągnąć;
2. **dyrektora właściwego zespołu merytorycznego Biura Rzecznika Praw Dziecka** — na okoliczność przebiegu sprawy, sposobu jej dekretacji, podstawy prawnej działań, osób zaangażowanych w przygotowanie korespondencji oraz dokumentów sporządzonych w toku sprawy;
3. **pracownika lub pracowników Biura Rzecznika Praw Dziecka odpowiedzialnych za przygotowanie korespondencji w tej sprawie** — na okoliczność treści poleceń służbowych, trybu przygotowania pism, przyjętej podstawy prawnej oraz zakresu czynności wykonanych w sprawie;
4. **osoby, która zainicjowała sprawę poprzez złożenie skargi, zawiadomienia, wniosku lub innego zgłoszenia do Biura Rzecznika Praw Dziecka** — o ile taka osoba istnieje — na okoliczność źródła informacji, charakteru zgłoszenia, oczekiwań wobec Biura Rzecznika Praw Dziecka oraz zakresu przedstawionych okoliczności;

III. Wniosek o przeprowadzenie dowodu z dokumentów załączonych do zawiadomienia

Wnoszę o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z dokumentów załączonych do niniejszego zawiadomienia - wydruków publikacji prasowych opisujących interwencję Biura Rzecznika Praw Dziecka.

IV. Wniosek o informowanie zawiadamiajacego

Wnosze o powiadamianie mnie o sposobie zalatwienia niniejszego zawiadomienia oraz o istotnych czynnosciach procesowych podejmowanych w sprawie, w zakresie przewidzianym przepisami k.p.k.

UZASADNIENIE

I. Glowne ustalenia

Z publicznie dostepnych informacji wynika, ze Biuro Rzecznika Praw Dziecka podjelo formalne dzialania dotyczace prywatnej inicjatywy polegajacej na nieodplatnym nagradzaniu uczniow osiagajacych wysokie wyniki w nauce. Inicjatywa ta polegała na przyznawaniu uczniom wyrozniajacym sie wynikami edukacyjnymi darmowych lodow, miała charakter prywatny, dobrowolny i była realizowana poza systemem administracji publicznej.

Wedlug publikacji prasowych Biuro Rzecznika Praw Dziecka miało prowadzić w tej sprawie formalną korespondencje, w tym kierowac pisma dotyczace zasadnosci kontynuowania opisanej praktyki. Z doniesien medialnych wynika również, ze sprawa była prowadzona w okresie od lipca 2025 r. do marca 2026 r., a dzialania Biura Rzecznika Praw Dziecka były nastepnie przedmiotem publicznych wypowiedzi i wyjasnien.

Przedmiotem niniejszego zawiadomienia nie jest ocena pedagogicznej, wychowawczej ani społecznej trafności inicjatywy polegajacej na nagradzaniu uczniow za wyniki w nauce. Przedmiotem zawiadomienia nie jest również rozstrzyganie sporu swiatopogladowego dotyczacego tego, czy takie formy wyrozniania dzieci są własciwe, celowe lub poządane.

Przedmiotem zawiadomienia jest natomiast kwestia zasadnicza z punktu widzenia panstwa prawa: czy Rzecznik Praw Dziecka posiadäl ustawowÄ podstawÄ do podjecia formalnych czynnosci urzędowych wobec prywatnej, legalnej i dobrowolnej inicjatywy obywatelskiej, w sytuacji, gdy z publicznie dostepnych informacji nie wynika, aby doszlo do naruszenia praw dziecka lub realnego zagrozenia tych praw.

Wätpliwosci te wymagają zbadania przez prokurature, poniewaz Rzecznik Praw Dziecka, jako organ panstwowy, może dzialac wyłacznie na podstawie i w granicach prawa. Nawet

działania motywowane deklarowaną troską o dobro dziecka muszą mieścić się w granicach kompetencji przyznanych ustawą. Organ państwowy nie może domniemywać swoich kompetencji ani wykorzystywać autorytetu urzędu do oddziaływania na prywatne inicjatywy obywatelskie tylko dlatego, że nie podziela ich założeń wychowawczych lub społecznych.

II. Okoliczności faktyczne

Z informacji medialnych wynika, że prywatny podmiot przez wiele lat prowadził inicjatywę polegającą na nagradzaniu uczniów osiągających wysokie wyniki w nauce poprzez przyznawanie im nieodpłatnych lodów. Inicjatywa ta miała charakter dobrowolny, była finansowana ze środków prywatnych i nie stanowiła świadczenia publicznego ani elementu systemu oceniania w szkole.

Według dostępnych informacji Biuro Rzecznika Praw Dziecka skierowało w tej sprawie oficjalną korespondencję, w której miało odnosić się do zasadności kontynuowania praktyki nagradzania uczniów za wysokie wyniki edukacyjne. W przestrzeni publicznej pojawiły się również informacje, że Rzecznik Praw Dziecka lub Biuro Rzecznika Praw Dziecka wskazywali na potrzebę rozważenia odstąpienia od tego typu praktyk.

Już sam fakt prowadzenia sprawy przez Biuro Rzecznika Praw Dziecka wymaga wyjaśnienia. Konieczne jest ustalenie, czy sprawie nadano sygnaturę, kto ją zainicjował, jaka była podstawa prawna podjęcia czynności, jakie dokumenty sporządzono, kto zatwierdził wysłanie korespondencji oraz czy przed podjęciem interwencji sporządzono analizę prawną wskazującą na kompetencję Rzecznika Praw Dziecka do działania.

Znaczenie ma również to, że adresatem działań organu państwowego była prywatna inicjatywa obywatelska. W demokratycznym państwie prawa legalne działania prywatne mogą podlegać ingerencji organów publicznych wyłącznie wtedy, gdy istnieje wyraźna podstawa prawna oraz gdy zachodzi ustawowo relewantna przesłanka interwencji. Nie wystarcza ogólne przekonanie organu o społecznym niepożądaniu danej praktyki.

W świetle publicznie dostępnych informacji brak jest podstaw do przyjęcia, że sama inicjatywa nagradzania uczniów za wyniki w nauce naruszała prawa dziecka, ograniczała dostęp do edukacji, pozbawiała dzieci świadczeń publicznych, wpływała na realizację obowiązku

szkolnego albo była realizowana z użyciem środków publicznych. Z tego względu konieczne jest ustalenie, jakie konkretne dobro prawne dziecka miało być zagrożone oraz jaki przepis ustawy miał uzasadniać podjęcie formalnych czynności przez Rzecznika Praw Dziecka.

III. Okoliczności prawne

Zgodnie z art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa. Zasada ta oznacza, że organ państwowy może podejmować wyłącznie takie czynności, do których został upoważniony przez obowiązujące przepisy. W prawie publicznym nie obowiązuje domniemanie kompetencji organu administracji lub organu państwowego.

Rzecznik Praw Dziecka działa na podstawie ustawy z dnia 6 stycznia 2000 r. o Rzeczniku Praw Dziecka (t.j. Dz.U. z 2023 r. poz. 292). Ustawa ta określa zadania Rzecznika jako organu stojącego na straży praw dziecka. Kompetencje Rzecznika powinny być zatem interpretowane w ścisłym związku z ochroną praw dziecka, zwłaszcza w sytuacjach ich naruszenia lub zagrożenia.

Nie sposób wykluczyć, że w określonych sytuacjach Rzecznik Praw Dziecka może reagować na działania podmiotów niepublicznych, jeżeli działania te naruszają prawa dziecka lub realnie im zagrażają. Jednak w niniejszej sprawie zasadnicze znaczenie ma to, czy w ogóle istniały okoliczności pozwalające uznać, że prawa dziecka zostały naruszone lub zagrożone przez prywatną inicjatywę polegającą na dobrowolnym nagradzaniu wyników edukacyjnych.

Jeżeli takich okoliczności nie było, podjęcie formalnej interwencji przez Biuro Rzecznika Praw Dziecka mogło stanowić działanie wykraczające poza zakres kompetencji ustawowych tego organu. W takim wariacie wykorzystanie urzędowej korespondencji, zasobów Biura Rzecznika Praw Dziecka oraz autorytetu organu państwowego wobec legalnej inicjatywy prywatnej mogło realizować znamiona przekroczenia uprawnień w rozumieniu art. 231 § 1 k.k.

Zgodnie z art. 231 § 1 k.k. odpowiedzialności karnej podlega funkcjonariusz publiczny, który przekraczając swoje uprawnienia lub nie dopełniając obowiązków, działa na szkodę interesu publicznego lub prywatnego. Rzecznik Praw Dziecka jest funkcjonariuszem publicznym w

rozumieniu art. 115 § 13 k.k. Tym samym działania podejmowane w związku z pełnioną funkcją mogą podlegać ocenie przez pryzmat art. 231 § 1 k.k.

Szkoda w rozumieniu art. 231 § 1 k.k. nie musi mieć wyłącznie charakteru majątkowego. Może polegać również na naruszeniu interesu publicznego, w tym zasad prawidłowego funkcjonowania instytucji państwowych, zaufania obywateli do państwa, zasady legalizmu oraz bezstronności organów publicznych. W niniejszej sprawie szkoda interesu publicznego mogła polegać na wykorzystaniu aparatu państwowego do oddziaływania na prywatną inicjatywę obywatelską bez wykazania dostatecznej podstawy prawnej.

W szczególności wymaga zbadania czy działania Biura Rzecznika Praw Dziecka nie prowadziły do wywołania efektu mrozącego wobec legalnych inicjatyw prywatnych, polegającego na tym, że obywatele lub przedsiębiorcy mogą rezygnować z działań społecznych nie dlatego, że są one sprzeczne z prawem, lecz dlatego, że stają się przedmiotem urzędowej interwencji organu państwowego.

IV. Konieczność zabezpieczenia dowodów

Kluczowe znaczenie dla niniejszej sprawy mają dokumenty znajdujące się w Biurze Rzecznika Praw Dziecka. Bez ich zabezpieczenia nie jest możliwe ustalenie czy działania Rzecznika Praw Dziecka były poprzedzone analizą prawną, kto zainicjował sprawę, jaki przepis wskazano jako podstawę działania, jaki był rzeczywisty cel interwencji oraz kto podejmował decyzje w toku sprawy.

Zabezpieczenie korespondencji wewnętrznej, projektów pism, metadanych dokumentów i rejestrów kancelaryjnych jest konieczne również dlatego, że pozwoli ustalić, czy działania Biura Rzecznika Praw Dziecka miały charakter rutynowej interwencji w sprawie ochrony praw dziecka, czy też stanowiły próbę oddziaływania na prywatną inicjatywę obywatelską ze względów pozaprawnych.

W szczególności istotne będzie ustalenie:

1. czy do Biura Rzecznika Praw Dziecka wpłynęła skarga lub zawiadomienie;
2. czy skarga lub zawiadomienie wskazywały na konkretne naruszenie praw dziecka;

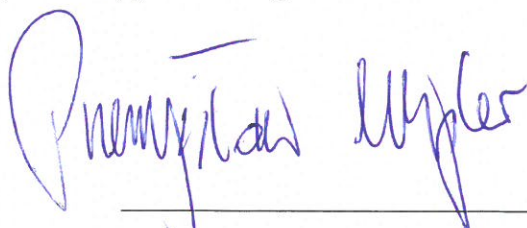
3. czy Biuro Rzecznika Praw Dziecka zweryfikowało istnienie naruszenia lub zagrożenia praw dziecka;
4. czy sporządzono analizę prawną dopuszczalności interwencji;
5. kto zatwierdził wysłanie korespondencji;
6. czy Monika Horna-Cieślak osobiście podejmowała decyzje w tej sprawie;
7. czy działania Biura Rzecznika Praw Dziecka miały na celu ochronę konkretnego prawa dziecka, czy raczej wyrażenie oceny co do dopuszczalności prywatnej praktyki nagradzania uczniów.

V. Podsumowanie

Niniejsze zawiadomienie nie przesądza o winie Moniki Horny-Cieślak ani innych osób zatrudnionych w Biurze Rzecznika Praw Dziecka. Wskazuje jednak na okoliczności wymagające weryfikacji przez prokuraturę, ponieważ z publicznie dostępnych informacji wynika, że organ państwowy mógł podjąć formalne działania wobec prywatnej, legalnej i dobrowolnej inicjatywy obywatelskiej bez dostatecznie wykazanej podstawy ustawowej.

W demokratycznym państwie prawa każdy organ publiczny, w tym Rzecznik Praw Dziecka, jest związany zasadą legalizmu. Ochrona praw dziecka jest zadaniem o najwyższej doniosłości publicznej, jednak nie może stanowić podstawy do dowolnego rozszerzania kompetencji organu państwowego na sprawy, w których nie doszło do naruszenia ani realnego zagrożenia praw dziecka.

Wobec powyższego wnoszę jak na wstępie.

Przemysław Wipler

Posel na Sejm RP

Załączniki

1. Wydruk artykułu „Rzeczpospolitej” pt. „Lodziarnia rozdawała lody najlepszym uczniom. Rzecznik Praw Dziecka jest przeciw” (Robert Biskupski, Publikacja: 04.06.2026 r. o 17:50);
2. Wydruk artykułu Polsat News pt. „Koniec darmowych lodów za „czerwony pasek”. Interwencja Rzecznika Praw Dziecka” (Mateusz Balcerek, Publikacja 03.06.2026 r. o 17:05, Aktualizacja: 03.06.2026 o 22:00);
3. Wydruk artykułu Interii pt. „Pismo przerwało wieloletnią tradycję nagradzania uczniów. RPD nie ustępuje” (Dorota Hilger, Publikacja: 04.06.2026 r. o 18:48);
4. Wydruk artykułu Wprost pt. „Rzeczniczka praw dziecka odpowiada na burzę w sieci. „Poziom absurdałnej manipulacji”” (Karolina Trela, Publikacja 04.06.2026 r. o 11:05)